

CAPUT SECUNDUM.

DE SEDE AUCTORITATIS IN ECCLESIA CHRISTI.

30. — Prænotanda de auctoritate apud societatem naturalem et de auctoritate apud Ecclesiam : — In omni hominum associatione adest naturaliter aliqua auctoritas sine quâ societas non esset (V. n. 29) : hæc autem auctoritas, ubi non ex ipso jure naturali, sicuti fit in familiâ, apud unum invenitur, saltëm apud communitatem invenitur, atque inde in personas transit à communitate electas aut acceptas, nisi Deus ipse alitèr disposuerit, sicuti fecerat, v. g., pro regno judaico. — Ita communiter doctores (1).

Illam autem auctoritatem quam in Ecclesiâ Christi demonstravimus existere, differt, in pluribus certè gravissimis, ab auctoritate hæc quæ in omni hominum societate naturaliter invenitur (2). Hæc enim nunquam posset præsertim, sicut illa, sibi potestatem arrogare docendi infallibiliter

(1) V. notatim Suarez : *De Legibus*, l. III, c. IV; — ap. Migne, *Theol.*, t. XII, p. 450, 451; — et alios quos invenies cit. ap. Balmès : *Le Protestantisme comparé au Catholicisme*, c. XLIX; t. III.

(2) Hæc certè semper existere posset apud Ecclesiam, si Christus non aliam in eâ instituisset, nec ipse Fideles suos in societatem formasset. Tunc enim Christifidelibus semper licitum imò et laudabile fuisset per se sponte conjungi sive in plures societates sive etiam, si fieri potuisset, in unam, et aliquam sibi magisterii et regiminis formam constituere (V. n. 9), licet non infallibilem nec essentialem et immutabilem. — Et ita reverà ii etiam Protestantes qui nullam auctoritatem et societatem à Christo institutam dicunt, sese tamen efformare possunt in congregationes sive separatas sive etiam plùs minùsve confederatas; atque hoc jure certè possunt, quin idèò inconsequentia sint incusandi, talem talemve sibi constituere pastorem aut deponere, imò et à societate excludere, dummodò, in hoc, non in nomine Christi agere intendant sed in nomine suæ humanæ associationis. Et cfr quomodò sese consequenter habuerit Synodus Protestantium in Galliâ, a. 1872 (V. ap. *Etudes des Jésuites*, août 1877, p. 247).

aut etiam dispensandi, uti postea dicitur, per sacerdotes ad hoc delegatos, internam delictorum remissionem. Auctoritas igitur in Ecclesiâ existens est essentialiter supernaturalis (1); — neque potuit, ad instar auctoritatis merè naturalis (2), è solâ Christifidelium consociatione naturaliter consequi, sed per positivam atque expressam à Deo collationem apud ipsos instituenda fuit, et ita reverà per Christum instituta est, quemadmodum in cap. præced. probavimus.

31. — Catholicorum assertiones. — Hinc porro sanè pronum est quærere an Christus dum talem auctoritatem positive institueret, illius etiam formam et depositarios positive determinaverit : quod nos Catholici affirmamus, duo hæc statuentes, scilicet :

1° Christus auctoritatem ecclesiasticam — et quidem plenam — uni dedit in personâ Petri atque exinde Petri successoris, qui dicitur *Papa*, per excellentiam (3), seu Summus Pontifex :

2° Huic supremo Pastori alios etiam adjecit Pastores in personâ Apostolorum atque exinde Episcoporum, qui in partem auctoritatis ecclesiasticæ sub illo exercendam vocantur :

Et hæc omnia in perpetuum.

Hoc est totum Ecclesiæ systema juxta Catholicos (4).

(1) Cfr Suarez : *de Leg.*, l. IV, c. I, VII et ss.; — ap. Migne *Theol.*, t. XII, p. 732.

(2) V. ibid. l. III, c. III, 5, 6; — ap. Migne, p. 447.

(3) Ille nempe titulus olim aliis quoque episcopis usitatus Romano Pontifici per excellentiam et absque addito attribui incepit ineunte sæc. v^o (Conc. Tolet. I; S. Ennodius; etc.) atque illi definitivè mansit ineunte sæc. v^o. (V. Thomassin : *Anc. et nouv. discipl.*, p. I, l. I, ch. IV, n. 10).

(4) Ex hæc statim expositione colligere est quòd, si in jure naturali vel divino steteris, societas ecclesiastica et societas civilis, juxta doctrinam apud theologos præsertim Medii Ævi communiter receptam, non simili sed *inversa ratione* constitutæ apparent. Nempe, ut ait Bellarminus (quem

Quod evolvere ac probare satagemus postea in sequentibus :

Artic. 1° : *De Papa*;

Artic. 2° : *De Episcopis* :

Coroll. Capitis, circa Ecclesiae unitatem et apostolicitatem.

Iis autem omnibus jam nunc praemittendae sunt

OBSERVATIONES

Circa systemata nobis adversantia.

32 — Expositio : *Cæsarismus*, *Multitudinismus*, *Episcopalismus* ; itidem et in gradu inferiori, triplex *Gallicanismi* species. — *33 — Legitima praepudicia contra Cæsarismum ; — *34 — contra Multitudinismum, — 35 — contra Episcopalismum, cujusque gradus.

32. — **Expositio.** — Varia illa systemata ad triplicem typum referri possunt, *Cæsarismum* scilicet, *Multitudinismum* et *Episcopalismum* ; et hæc tria considerari pos-

fusiùs cit. V. ap. Balmès, loco modò indic.) : « ... Colliguntur duæ differentiae inter potestatem politicam et ecclesiasticam : una, ex parte subjecti ; nam politica est in multitudine, ecclesiastica in uno homine (*Papâ* » scilicet), tanquam in subjecto immediatè : altera, ex parte efficientis ; » quòd politica universè considerata, est de jure divino ; in particulari considerata, est de jure gentium ; ecclesiastica omnibus modis est de jure » divino, et immediatè à Deo. » *Controv. t. II ; 2ª Controv. gener. l. III, de Laicis, c. vi* (Cfr. in cap. voluminis, *Recognit. n. xxvi.*) — Nec absimiliter Suarez : « Potestas civilis immediatè est in communitate humana ; ecclesiastica autem potestas residet principaliter in Christo homine : unde fit, ut, quoad subjectum proximum, illa prior sit in eo homine cui communitas illam commisit, vel in successoribus ejus ; hæc » verò sit in eo cui Christus illam commisit, vel successoribus ejus, » aut mediante ipso in aliis. » (*De Legibus, l. IV, c. viii, 6.*) — Quos ita resumere videtur Fénelon : « La puissance temporelle vient de la communauté des hommes, qu'on nomme nation ; la spirituelle vient de Dieu, » par la mission de son Fils et des Apôtres. » (*Plans de gouvernement, art. II, § iv ; — cfr. et Tr. du minist. des pasteurs, chap. II, versus med.*) — De hac theoriâ V. APPENDICEM III^{am},

sunt sive sub formâ rigidiori, quæ nunquam nisi inter A catholicos viguit ; — sive sub formâ mitigatori, quæ inter ipsos Catholicos aliquando sibi fecit asseclas, et opiniones illas peperit non ita pridem apud nos sub *Gallicanismi* nomine sæpe comprehensas. Qui quidem et ipse triplicis speciei distingui poterat, prout ad talem vel talem supradictarum hæreseum accedebat ; unde jam habebatur Gallicanismus *regalista* seu *parlamentarius*, Gallicanismus *multitudinista* seu *democraticus*, et Gallicanismus *episcopalista* seu *ecclesiasticus* (præter quasdam veluti intermedias species). Hodie autem omnes istæ opiniones, jam definitivè ab Ecclesiâ catholicâ damnatæ, extra Catholicismum et ipsæ reponuntur.

Posthabitis nempe illis qui, ut in Cap. præced. vidimus, nullam omninò auctoritatem ecclesiasticam à Christo constitutam agnoscunt, — hi quos nunc aggredimur, aliquam hujusmodi auctoritatem, saltem verbo tenus (1), omnes admittere videntur. Verùm, ex his,

Alii I° illam dicunt auctoritati civili ex ipsâ voluntate Dei esse annexam : et ii dicendi sunt simpliciter *Cæsaristæ* (sive cæteroquin civilem auctoritatem positam habeant penès Principes seu *Cæsares*, sive penès Multitudinem *civium* seu *populum*). — Ità plurimi apud Anglicanos (2).

(1) Dico... *saltem verbo tenus* ; nam non semper facile est discernere utrum ii qui auctoritatem ecclesiasticam in Principibus vel Multitudine reponunt, illam verè habeant tanquam auctoritatem quamdam specialem et supernaturalem proindeque ab institutione Christi eam derivent ; — an ipsam habeant tanquam auctoritatem merè naturalem è Principum potestate vel Christianorum consociatione manantem, et sic recidant reapse in errorem jam præced. capite confutatum. — Et verò Protestantes plerique illam auctoritatem ita ab omni penè supernaturali prærogativâ mutilaverunt, ut sanè jam quæri possit an ad talem auctoritatem conferendam necessaria fuerit Christi institutio, nec sufficisset solus hominum consensus.

(2) Dico tantùm... *plurimi* ; nam hodie præsertim non desunt in Ecclesiâ Anglicanâ qui aliter teneant, sicuti mox, ubi de *Episcopalismo*, dicitur ; nec etiam ab initio defuerunt. — « On ne définissait pas clairement l'éten-